

אין האַרױואַרד־ און קאַלאַמביאַ־אױניױערסיטעט, װאָן געקראָגן זײַנע דיפּלאָמען און ד״ר־טיטל אין סאַציאַלע װיסנשאַפֿטן. אין 1903 איז װ׳ געװען דער מיטגרינדער פֿון דער פּױע־צױפּאַרטיי אין אַמעריקע, שפּעטער אױך פֿון „החלוץ“ און „דוברי עברית“. פֿון 1912 ביז 1925 געלעבט אין א״י, געװען לערער אין דער ערשטער הרצליה־גימנאַזיע אין יפֿרת־לאַבֿיבֿ, גלײַכצײטיק טע־טיק אין דער „אחדות העבודה“. בעת דער ערשטער װעלט־מלחמה געװען אינטערנירט אין טערקני. פֿון 1925 ביז 1929 װידער געלעבט אין נ״י, שפּעטער צוריקגעפֿאַרן קיין א״י און ביז זײַן טױט געװען אַנ־פֿירער פֿון דעם פֿאַנ „השפּלה“. — װ׳ האָט געדרוקט אַרטיקלען איבער סאַציאַלע פֿראַגעס, װעגן דערציאָונג־און אַרבעטער־פֿראַבלעמען אין ייִדיש, העברעאיש און ענגליש. זיך באַטייליקט אין ד״ר ח. זשיטלאָװסקיס דאַס נייע לעבען, דער אידישער קעמפּער — נ״י; השּׁלוח, הפּועל הצעיר, החינוך, ביו הזמנים (צפת), הגליל א״א אין א״י. אַרױסגעגעבן די ביכער:

Evolution of Modern Hebrew Literature 1850-1912 (פֿון קאַלאַמביאַ־אױניױערסיטעט), נ״י 1916, 4 פּליוס 127 זײַ; *Modern Palestine*, נ״י, 1927, 7 פּליוס 227 זײַ. מיטרעדאַקטאר און אַ צײַט אױך רעדאַקטאר פֿון דער אידישער קעמפּער, נ״י, די זאַמל־ביכער בין הזמנים, צפת, 1915-1916, הגליל (צוזאַמען מיט רחל ינאית־בן־צײַ) א״א. ער איז אױך דער מחבר פֿון ענגליש־העברעאישע און העברעאיש־ענגלי־שע װערטער־ביכער. געשטאַרבן אין ירושלים.

ז. רייזען, לעקסיקאָן, ב׳ 1; ל. שפּיזמאַן, געשיכטע פֿון דער ציוניסטישער אַרבעטער־כאַװעגונג פֿון צפֿון־אַמעריקע, ב׳ 2, נ״י, (זוכצעמל); ד. תּדהר, אנציקלופּדיה לחלוצי הישובּ ובוגריו, ח׳, ע׳ 3153; א. א. לויצקי, אלה תולדות אדם, מוסד ביאליק, ירושלים, און אין דער ענגלישער איבערזע־צונג אין דעם גריפּ אָױ קראַסקאַרענטס, נ״י 1959, זײַ 150-152; ספר האישים, ת״א, תרצ״ו, זײַ 564-565; *UJE*, Vol. 10, p. 446.

װאַרדשטיין, אַברהם־שלמה — (1874) —
 6 יוני 1932) — געב׳ אין יאַנאַװע, קאַװנעד געגנט,
 ליטע, אין אַ סוחרישער משפּחה. געלערנט אין חדר,
 בית־המדרש און אין די ישיבֿות אין קאַװנע און סלאַ־
 באַדקע. אין 1896 געקומען קיין אַמעריקע, שטודירט